

Diplomovou práci lze zařadit svým zaměřením mezi teoreticko-empirické práce. Zabývá se zážitkovou pedagogikou v prostředí základní školy, střední školy a gymnázia. Je pokusem o empirickou sondu do těchto druhů škol, za účelem zjistit nejdříve zda tyto školy mají učitele, kteří aplikují zážitkovou pedagogiku do výchovně vzdělávacího procesu. Poté si kladu za cíl zjistit co učitelé konkrétně ze zážitkové pedagogiky ve škole využívají, co se jim osvědčilo, v čem vidí problém a zda se v zážitkové pedagogice dále vzdělávají. Toto zjištění by mohlo být přínosem pro ty pedagogy, kteří o aplikaci zážitkové pedagogiky ve své praxi uvažují.

Pro šetření cílů výzkumu byla použita metoda dotazníku s parametrickými otázkami v kvantitativní části a metoda dotazníku s možností volných odpovědí v části kvalitativní. Průzkumem se prokázalo, že zážitkovou pedagogiku využívá ve své praxi méně než polovina dotazovaných učitelů, ačkoliv někteří z těch, kteří doposud zážitkovou pedagogiku nevyužívají, by do vyučovacího procesu zařazovali zážitkové aktivity rádi. Ponejvíce využívají učitelé aktivity na podporu skupinové práce a zlepšení mezilidských vztahů a potom tyto aktivity zarámují závěrečným rozborem, v přírodě zařazuje většina pedagogů fyzicky náročné výzvoové aktivity a zkouší se svými žáky nácvik krizových situací s následnou reflexí.

Na základě této diplomové práce lze říci, že učitelé zážitkovou pedagogiku využívají, i když zdaleka ne všichni. Někteří, kteří ji nevyužívají, by se jí rádi v budoucnosti věnovali. Zároveň je z průzkumu patrné, že si učitelé plně uvědomují náročnost zážitkového učení z hlediska materiálního i osobnostního.